

📄 Senere ændringer til forskriften

[Se detaljeret overblik](#)

[LOV nr 124 af 20/04/1926](#)

[LBK nr 62 af 23/02/1966](#)

[LOV nr 333 af 18/06/1969](#)

📄 Ændrer i/ophæver

📄 Yderligere dokumenter

Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift

GÆLDENDE

FOR nr 18026 af 08/07/1840

Skatteministeriet

Yderligere oplysninger >

F. for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, ang. Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags, som de, der på Landet vedkomme Amtstuerne, m.v. (* 1)

Vi Christian den Ottende, osv., G.v.:

I Forbindelse med de Bestemmelser, som indeholdes i Vor Forordning af Dags Datum, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-Væsen i Vort Rige Danmark i Almindelighed, ville Vi, efter at have modtaget Betænkning fra begge Forsamlinger af Vore troe danske Provindsialstænder, herved allernaadigst have fastsat, hvad der fra Begyndelsen af Aaret 1841 desuden bliver at iagttage i bemeldte Vort Rige, dog indtil videre med Undtagelse af Bornholm, med Hensyn til Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne:

§ 1. Ligesom for nogle Skatter og Afgifter hidtil har været bestemt, saaledes skulle herefter, saavel på Landet som i Kjøbstæderne, alle staaende Skatter og Afgifter til Vor Kasse, Bankhæftelsesrenter og Brandhjælpspenge, samt paa Landet de Kommune-Afgifter, der erlægges til Amtstuerne, forfalde til Betaling og opkræves to Gange aarligen, nemlig hvert Aars 1. April og 1. Okt., hver Gang med det Halve af det aarlige Beløb (* 2).

Dette gjør dog ingen Forandring i de hidtil gjældende Bestemmelser om, hvorvidt Skatterne og Afgifterne skulle erlægges enten forskudsviis eller først ved Udløbet af den Tid, for hvilken de svares, saa at Opkrævningen i indeværende Aar skeer som hidtil, hvorimod den første Termin, den 1. April 1841, indbefatter et forskjelligt Tidsløb for de forskjellige Skatter og Afgifter saasom: for Bankhæftelsesrenterne og Bygningsafgiften Tiden fra 1. Okt. 1840 til 31. Marts 1841, for Landskatten og de i den Henseende i lige Klasse med samme satte Afgifter fra 1. Jan. til 30. Juni 1841 og for Brandhjælpspengene fra 1. April til 30. Sept. 1841.

De Skatter, som hidtil have været forfaldne maanedsviis eller kvartalsviis, uden at forudbetales, saasom Rangskat og Embedsskat, opkræves den 1. April 1841 kun for et kvart Aar, men hver følgende Termin for et fuldt Halvaar. Iøvrigt skulle Besidderne af Gods, der, efter Lovgivningens Bestemmelser, skal bortfæstes, fremdeles være berettigede til at lade opkræve og i fornødent Fald inddrive hos Fæsterne de Skatter, for hvilke de indestaae, kvartalsviis som hidtil, og skulle derfor Amtstuerne være forpligtede til, på Begjæring af saadanne Besiddere af Fæstegods, i Begyndelsen af hvert Kvartal at meddele dem Beregning over Skatternes og Afgifternes samlede Beløb, efter de nu gjældende Regler, for det paagjældende Kvartal.

Det Samme skal derhos være Regel med Hensyn til Arvefæstere, for hvis Skatter Herlighedseierne indestaae.

- Forsaavidt Skatterne eller Afgifterne ere paabudne i Sølvs, der kan erlægges med Sedler og Tegn efter Kvartalskursen, bliver, for at det inden Forfaldstiden nøiagtigen kan beregnes, hvor meget der, naar denne Betalingsmaade af Yderne vælges, skal erlægges, den Kvartalskurs at tage til Følge, som er gjældende det sidste Kvartal før Forfaldstiden, og det uanseet, naar Betalingen skeer. Men, ligesom Sølv altid kan betales med et lige Beløb i rede Sølv, saaledes skal ogsaa det, som skyldes i Repræsentativer, modtages med rede Sølv efter Pari-Kours, saafremt Yderne selv ønske paa den Maade at afgjøre det.

§ 2. Forsaavidt Skatterne og Afgifterne, hvad enten de ere staaende eller de aarligen eller extraordinairt paalignes, ere at ansee som reelle, saa at de ere lignede paa eller svares af faste Eiendomme (til hvilke Eiendomme ogsaa Tiender regnes), hæfte de paa de Eiendomme, hvoraf de ere forfaldne, med Fortrinsret endog fremfor Pantefordringer. Iøvrigt følge de indbyrdes i den Orden, at Bankhæftelsesrenterne først blive at udrede, dernæst Vore egne Skatter og Afgifter, lige med hvilke ogsaa Amtsforvalternes Skriverpenge regnes, derpaa Brandhjælpspengene og endeligen samtlige Kommune-Afgifter, hvorhos det dog er en Selvfølge, at vedkommende Tiendetageres Fortrinsret i Overeensstemmelse med F. 8. Jan. 1810, § 29, Litr. C., er dem forbeholden.

- Ere Skatterne og Afgifterne derimod alene personlige, forbliver det ved den Fortrinsret, Lovens 5-14-37, i Forbindelse med den ved Kanc.-P. 23. Juli 1819 bekjendtgjorte allerh. Resol. af 7 næstforhen samt P. 14. Mai 1834, tillægger Skatter.

- Skulde det nogensinde hænde sig, at de reelle Skatter og Afgifter ikke kunde dækkes ved Realisationen af de faste Eiendomme, hvorpaa de hæfte, bliver det, der af disse ei maatte komme til Udredning, da at ansee som personlig Skat, og har da samme Fortrinsret, som tilkommer dette Slags Skatter.

- Den her omhandlede Fortrinsret skulle dog saavel reelle som personlige Skatter og Afgifter herefter ikkun nyde for 2 Aar fra den Tid af, at de forfalde til Betaling; men den holdes i Kraft, naar Restancerne, i det Sildigste inden 3 Maaneder efter bemeldte 2 Aars Udløb, ere beordrede Fogden til Inddrivelse, og Forretningen siden forsvarligen er fortsat, eller naar Skyldneren inden samme Tid er død eller har opgivet sit Bo, og dette er taget under Skiftebehandling. Efterat Fortrinsretten er tabt, betragtes Restancen alene som en simpel Fordring hos Skyldneren.

- De Restancer af Skatter og Afgifter, som ere paadragne, inden nærværende Anordning træder i Kraft, beholde derimod, indtil de betales, deres Fortrinsret saaledes, som Lovgivningen hidtil har hjemlet dem.

§ 3. Amtsforvalterne paa Landet og Magistraterne eller, hvor ingen ere, Byfogderne i Kjøbstæderne, som have at opkræve de i forestaaende 2 §§ ommeldte Skatter og Afgifter, saavelsom de af Os beskikkede Inspektører og Forvaltere, der ved enkelte af Vore Godser træde i Amtsforvalternes Sted og derfor overalt have at rette sig efter, hvad der gjælder for disse, have, foruden hvad andre Bøger eller Lister, som ere eller vorde dem foreskrevne, eller som de selv finde fornødne, uden Undtagelse at holde 2 Bøger over de dem betroede Oppebørseler, nemlig en Hovedbog eller speciel Oppebørselsbog og en Journal eller Kassebog.

§ 4. Hovedbogen skal, forsaavidt Landet angaaer, tydeligen indbefatte alle Jord-, Gaard- og Huus-Eiere m.Fl. i Distriktet, hvilke, saavidt muligt, anføres i den Orden, hvori de samlede Jordegodser, Sognene og Byerne følge paa hverandre, og i Kjøbstæderne skulle Magistraternes og Byfogdernes Hovedbøger paa lige Maade nøiagtigen indbefatte alle Gaard- og Huus-Eiere i den bekvemmeste Orden samt de Ydere, der maatte eie nogen Deel af Kjøbstadens Jorder, uden tillige at være Gaard- eller Huus-Eiere. Ligesaa anføres paa særskilte Steder i Hovedbogen de Ydere, som alene have personlige Skatter at erlægge.

- Enhver Skatyder skal i Hovedbogen have sin Konto, paa hvilken først anføres hans Eiendommess samlede Hartkorn af hvert Slags, altsaa ogsaa det tiendeydende Hartkorn, naar han eier Tienden, samt den Kapital, hvorfor Eiendommene ere bankhæftede. Dersom Udstykning har fundet Sted, bemærkes derhos første Gang på vedkommende Konti, til hvilken Eiendom eller fra hvilken Eiendom Parcellen er kommen. Dernæst skal paa den ene Side af Kontoen postviis indføres Alt, hvad Yderne have at erlægge, samt paa den anden Side ved Dag og Datum, hvad derpaa betales til vedkommende Embedsmand, kontant eller ved Likvidation, naar det ikke er en staaende Likvidation, der paa Debet-Siden fradrages inden Linien.

- I samme Hovedbog, der kan indberettes for eet eller flere Aar efter Oppebørselsbetjentens Bekvemmelighed, ligesom den kan bestaae af saa mange Bind, som behøves, skal, ved hvert Regnskabsaars Slutning, enhver Skatyders Konto opgjøres og afsluttes, og den Restance, der finder Sted, inden Linien bemærkes, hvilken da med det summariske Beløb, ligeledes inden Linien, overføres paa Kontoen for det nye Aar, paa det at Oversigt bestandigen paa eet Sted kan have over Alt, hvad en Skatyder er skyldig. Dog skeer Afskrivningen, naar Restancerne betales, paa Kontoen for det Aar, da de ere forfaldne, og paa Kontoen for det nye Aar bemærkes alene inden Linien, at Betalingen er skeet.

- Ligesaa skulle i Hovedbogen føres særskilte Konti over saadanne Indbetalinger, der ikke kunne anføres paa de specielle Skatyderes Konti, saa at Hovedbogen skal indeholde alle de Summer, uden nogensomhelst Undtagelse, som Oppebørselsbetjenten i denne Egenskab har havt at modtage, og hvad han deraf har modtaget.

§ 5. Journalen eller Kassebogen, der altid maa være for ikkun eet Regnskabsaar, skal have særskilte Rubriker for hver Klasse af Oppebørseler, hvorfor særskilt Regnskab aflægges, og saaledes, at de Indtægter, hvilke Amtsforvalteren, naar de udeblive, skal besørge inddrevne og som kunne kaldes hans direkte Oppebørseler, afsondres fra andre Indtægter, som han ellers har at modtage, samt at desuden de Skatter og Afgifter til Vor Kasse, der afgjøres ved Likvidation i, hvad der tilkommer Yderne som Godtgjørelse for leverede Kornvarer (naar Kornudskrivninger maatte finde Sted) saavelsom for præsteret Udskrivnings-Fourage, anføres i en Rubrik for sig adskilt fra de Summer, der kontant indbetales, hvorimod alle andre Likvidationer, naar de ikke i Hovedbogen og Skattekvitteringsbogen inden Linien skulle fradrages Indtægten og altsaa ikke vedkomme Kassebogen, betragtes som kontante Indbetalinger og derfor tillige anføres under Udgiften.

Ligesaa tilføjes en Indtægtsrubrik for Skriverpengene. Hvad der indkommer af Restancer opføres for hver Termin paa et særskilt Sted i Kassebogen afsondret fra de løbende Indtægter.

- Udgifterne anføres ligeledes under en særskilt Rubrik for hvert Slags Oppebørseler, hvorfor særskilt Regnskab aflægges. Dog behøves her ingen Rubrik for likvideret Korn- eller Fourage-Godtgjørelse. Derimod blive Skriverpengene i en særskilt Rubrik at føre til Udgift. Naar eensartede Udtællinger, saasom Renter, Pensioner og deslige, bestaae af mange Poster, kunne disse, saavidt de høre til een Klasse, med det samlede Beløb indføres i Kassebogen, hvilket dog bør skee betimeligen inden Udløbet af hver Maaned.

- I Kassebogen, der for Resten føres paa den i § 23 af Forordningen af Dags Datum, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-Væsen i Almindelighed, bestemte Maade, skal tillige ved hver Indtægtssum henvises til det Folium i Hovedbogen, hvor den videre findes specificeret.

- Ønsker nogen Amtsforvalter at føre Udgiftsbogen adskilt fra Indtægtsbogen, eller at føre en særskilt Indtægtsbog for de direkte og en særskilt for de indirekte Oppebørseler, eller at indføre Indtægterne under flere Rubriker, end de ovenmeldte, da skal dette staa ham frit, naar alene Kassebogen er saaledes indrettet, at man af samme kan see enhver Indbetaling, som er skeet, og paa hvilken Dag den har fundet Sted, samt, ved at opsummere de forskellige Rubriker og fradrage Udgiften, til enhver Tid strax erfare saavel hele Amtstuekassens Status som den specielle Tilstand af de forskellige Kasser eller Fonds, hvoraf den bestaaer, og, ved at fradrage det, der er indkommet på de direkte Oppebørseler, fra hvad der skulde indkomme, tillige de Restancer, der for hver Termin udestaae.

- Paa lignende Maade føres ogsaa Kassebogen af Magistraterne eller Byfogderne i Kjøbstæderne. Dog kan Kassebogen for deres Vedkommende være mere summarisk, saa at, naar Skatterne og Afgifterne oppebæres ved Rodemestere eller andre Skatteopkrævere, alene det samlede Beløb for hver Klasse af Oppebørseler indføres i Kassebogen hver Gang, Afregning skeer med Opkræverne, hvilket dog i det Mindste bør foregaae hver Uge. Saavel Amtsforvalternes som Magistraternes og Byfogdernes originale Kassebøger blive, naar Vort Rentekammer forlanger Saadant, at indsende til samme, for at sammenholdes med Regnskaberne, Alt i Overeensstemmelse med Forskrifterne i den ovenanførte Forordning af Dags Datum angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-Væsen i Almindelighed.

§ 6. De Betjente, som tillige have Kornvarer, Fourage eller andre Natural-Præstationer at aflægge Regnskab for, skulle desforuden derover føre særskilte Bøger, saavel nemlig specielle Oppebørselsbøger som Journaler, indrettede efter de samme Regler, som ovenfor i §§ 4 og 5 ere foreskrevne for Hoved- og Kasse-Bøgerne, saa at altsaa den specielle Oppebørselsbog viser, hvad enhver enkelt Yder har at levere af hvert Slags Natural-Præstationer og hvad han af disse har leveret, ligesom i Journalen indrettes særskilte Rubriker for hvert Slags Præstationer. Dog kan denne Journal være summarisk,

saa at deri blot indføres det samlede Beløb, under de forskjellige Rubriker, af hvad der hver Dag eller hver Uge er indkommet, eller, forsaavidt Afleveringen skeer til en anden Embedsmand, og det Afleverede altsaa ikke ligger for Amtsforvalterens Regning, da saasnart Amtsforvalteren erholder Underretning om, at Afleveringen er foregaaet.

§ 7. Enhver, som har staaende aarlige Skatter og Afgifter at erlægge af de i § 1 omhandlede Slags, skal have sin Kvitteringsbog, som i det Mindste bør indeholde 4 Ark Papiir og være pagineret, igjennemdraget og forseglet med vedkommende Amtmands Segl samt forsynet med et Ark stemplet Papiir af 4 Klasse til den Text, som i Stempletpapiirsf. 3 Dec. 1828, § 5, for de forskjellige Ydere er foreskreven . (* 3)

Dog fritages de, som alene have personlige Skatter eller Brandhjælpsspenge at erlægge, for stemplet Papiir til deres Skattekvitteringsbøger, der ogsaa kunne indeholde færre Ark.

- Iøvrigt har Skatyderen selv at bekoste Kvitteringsbogen, i Henseende til hvilken derhos de Forskrifter blive at iagttage, som indeholdes i ovennævnte F. 3. Dec. 1828, § 28, om, hvorledes der skal forholdes, naar Nogen tiltræder et skatpligtigt Sted, eller besidder forskjellige skatpligtige Eiendomme.(* 3)

§ 8. I enhver af de i foregaaende § omhandlede Skattekvitteringsbøger skal Oppebørselsbetjenten optegne paa første Side den Skatydendes Navn og Folium i Hovedbogen, hans skatpligtige Eiendom og dennes Hartkorn af alle Slags, dersom den er matrikuleret, derunder ogsaa indbefattet det tiendeydende Hartkorn, hvoraf han maatte eie Tienden, samt den Kapital, hvorfor Eiendommen er bankhæftet, og derefter paa de følgende lige over for hinanden staaende Sider tydeligen indføre, paa den ene Side Alt, hvad Yderen har at erlægge til hver Termin, samt paa den modsatte Side, ved Dag og Datum og under Modtagerens Haand, hvad derpaa kontant eller ved Likvidation afbetales, Alt ganske paa same Maade, som i § 4 er foreskrevet for Hovedbogen, med hvilken Kvitteringsbøgerne stedse skulle stemme overeens.

Dersom en Skatyder forglemmer, naar han betaler sin Skat, at medbringe sin Kvitteringsbog, skal det være Oppebørselsbetjenten tilladt i et saadant enkelt Tilfælde at udgive paa en løs Seddel sin Interimskvittering, hvori Aarsagen til dens Udstedelse i saadan Form tillige bør forklares, ligesom dette ogsaa i Hovedbogen udtrykkeligen bør anmærkes. Men denne Interimskvittering bør da inden 6 Maaneders Forløb, og i ethvert Tilfælde, inden de i § 43 anordnede Restance-Undersøgelser skulle foretages, indføres i den ordentlige Kvitteringsbog, eller, om denne ikke inden den Tid fremkommer, i en ny Kvitteringsbog, som paa Yderens Bekostning, under samme Tvangsmidler, som for resterende Skatter ere bestemte, anskaffes.

- Befindes nogen Interimskvittering ældre, uden at være indført i den gamle eller en ny anskaffet Kvitteringsbog, kan Udstederen, saafremt nogen særdeles Forsømmelse falder ham til Last, og navnlig en saafremt han ikke har indført det mod Interimskvittering betalte Beløb i Kvitteringsbogen, uagtet denne i behørig Tid har været ham foreviist, derfor af Vort Rentekammer mulkteres paa 5 til 10 Rbd. Sølv til vedkommende Fattigvæsen. Men, dersom Beløbet ikke findes til Indtægt i hans Hovedbog og Kassebog, bør Oppebørselsbetjenten bøde fra 10 til 50 Rbd. Sølv, og tager desuden Kvitteringens Modtager i dette Tilfælde Skade for Hjemgjæld, saafremt Kassen iøvrigt ikke kommer til fuld Skadesløsholdelse hos Betjenten.

- Forsaavidt Kornvarer eller Fourage angaaer, da bør Modtageren meddele Yderen, naar han forlanger det, Interimskvittering, strax ved Modtagelsen, for det der afleveres, hvilken Kvittering Yderen, saasnart han vil det, kan forlange indført i sin Kvitteringsbog af Amtsforvalteren.

I alt Fald bør denne i Kvitteringsbogen paa samme Tid, han deri afskriver Godtgjørelsen for Leverancen, tillige anføre, naar, og med hvilket Beløb, Leverancen er skeet.

§ 9. Inden den Tid, Skatterne og Afgifterne ere forfaldne til Betaling, skal det Beløb, der bliver for den bestemte Termin at erlægge, være indført paa enhver Skatyders Konto i Hovedbogen, og til samme Tid ogsaa de Godtgjørelser, som, efter almindelige eller specielle Befalinger, deri blive at likvidere, dog uden at Datum tilføjes, førend Afskrivningen tillige kan foregaae i Kassebogen.

- Overstiger Godtgjørelsen det, som i een Termin skal erlægges, bliver det Overskydende, forsaavidt det ikke kontant skal betales, at tilgodeskrive inden Linien til Likvidation i den følgende Termin.

- Oppebørselsbetjenten har derpaa ved Skatternes Forfaldstid, eller dog strax efter, at indkalde Kvitteringsbøgerne, i hvilke han da indfører, ganske ligesom i Hovedbogen, paa den ene Side Alt, hvad Skatyderen har at betale, og paa den anden Side Beløbet af de Godtgjørelser, som deri til samme Tid skulle likvideres.

- Kvitteringsbøgernes Indkaldelse skeer ved en almindelig Indvarsling, der paa Landet bekjendtgjøres ved Kirkestævne og i Kjøbstæderne paa den paa ethvert Sted sædvanlige Maade; og bør Indkaldelsen lyde paa en bestemt Dag og Tid. Dog skulle Amtsforvalterne være forpligtede til, direkte at tilsende Eiere af samlet Gods en speciel Indvarsling for deres Vedkommende.

Den, hvis Kvitteringsbog da ikke fremsendes, uden at nogen gyldig Grund har forhindret det, har at erlægge til vedkommende Fattigkasse en Mulkt af 16 Rbs. Sølv, for Huusmænd og Eiere af Steder under 1 Tønde Hartkorn af hvilkesomhelst Slags, 48 Rbs. for Møllere, Kromænd, Eiere af Steder, med 1 Tønde Hartkorn og derover samt Gaard- og Huuseiere i Kjøbstæderne og i Almindelighed alle andre Skatydere, med Hensyn til hvilke ingen særskilt

Mulkt udtrykkeligen er fastsat, og 4 Rbd. Sølv for Eiere af komplette og ukomplette Jordegodser, hvorhos Beneficiarier og Fideikommis-Besiddere samt Arvefæstere ansees lige med Eiere.

- Og have Oppebørselsbetjentene, naar de holde for, at Mulkterne bør komme til Anvendelse, i saa Henseende at henvende sig til Amtmændene, hvilke have at høre de Vedkommende om Aarsagen til Forhalingen og derefter at afgjøre, om Mulkt bør erlægges, hvilken da, i Mangel af Betaling, bliver at inddrive ved Udpantning.

- Ved Kvitteringsbøgernes Tilbagelevering underretter dernæst Oppebørselsbetjenten paa den Maade, der paa ethvert Sted hidtil har været brugt, de vedkommende Ydere om den Dag og Tid, de have at møde eller lade møde for at betale Skatterne og igjen medbringe Kvitteringsbøgerne, Alt, saafremt Betjenten ikke kan modtage Skatterne paa samme Tid, han indfører Beløbet i Kvitteringsbøgerne, da han ellers tilkjendegiver dette ved den førstnævnte almindelige Indvarsling, der gjør det til Pligt for Yderne, under den bestemte Mulkt, at fremsende deres Kvitteringsbøger, om de end ikke strax kunne betale det Pligtige.

- Iøvrigt bør Oppebørselsbetjenten stedse indrette sine Indvarslinger og Tilsigelser således, at han kan expedere de Vedkommende uden ufornødent Ophold for dem, ligesom Vi forvente, at Oppebørselsbetjentene, hvor Omstændighederne nogenlunde gjøre det muligt, sørge for, at Skatterne og Afgifterne kunne modtages til samme Tid, som Beløbet indføres i Kvitteringsbøgerne. Og have de i saa Tilfælde, forsaavidt Landet angaaer, med Tilsigelsen at lade følge til hvert Sogn en Liste over, hvad Enhver især skal betale.

§ 10. Saasnart Betalingen foregaaer, enten alene ved Kontanter eller tillige ved Likvidationer, skal Amtsforvalteren, foruden strax at kvittere derfor i Kvitteringsbogen, tillige optegne Beløbet i Kassebogen og afskrive det i Hovedbogen, saa at disse Bøger altid holdes ajour.

- Hvad Magistraterne eller Byfogderne i Købstæderne angaaer, da maa Optegnelsen i Kassebogen og Afskrivningen i Hovedbogen, overensstemmende med foregaaende § 5, i det Mindste skee ugentligen.

- Kan Yderen, efter de i § 9 omtalte Likvidationer, ikke betale det fulde Restbeløb, der kontant er at erlægge, skal Betjenten dog altid uvægerligen modtage og i Kvitteringsbogen saavelsom i Hoved og Kasse-Bogen afskrive, hvad der tilbydes, hvilket stedse, saavidt tilstrække kan, tages til Afdrag først paa Bankhæftelsesrenterne, dernæst paa de staaende Skatter og Afgifter til Vor Kasse, lige med hvilke Skriverpengene regnes, og endeligen på Brandhjælpspengene og Kommune-Afgifterne samt hvilke andre Slags Præstationer der oppebæres, hvorhos det dog iagttages, at hvad der betales altid bliver først at tage til Afdrag paa de ældste Restancer, til hvilken Klasse disse end høre, eller, dersom der i noget enkelt Tilfælde maatte være tilstaaet Yderne visse Terminer til disse Restancers Betaling, da til Afdrag paa de saaledes allerede forfaldne Terminer. For hver af de Ydere, som Intet betale, uden hvad der likvideres i de ommeldte Godtgjørelser, blive disse Godtgjørelser alene at anføre i Kassebogen, inden de i den følgende § 11 ommeldte Restancelister indgives; og bemærkes Dagen, da dette skeer, saavel strax i Hovedbogen som og siden i Kvitteringsbogen den første Gang, denne igjen kommer Oppebørselsbetjenten tilhænde.

§ 11. Dersom Yderne til Forfaldstiden enten slet ikke betale eller ikke betale Alt, hvad de ere skyldige, skal Oppebørselsbetjenten være forpligtet til, 3 Maaneder efter Forfaldsdagen, at tilstille vedkommende Amtmand rigtige Fortegnelser, der, hvad Landdistrikterne angaaer, bør affattes sogneviis, over Beløbet af de Skatter og Afgifter, med videre, af de i §§ 1 og 2 ommeldte Slags, med hvis Betaling enhver Skatyder især staaer tilbage; og bliver derhos, forsaavidt der maatte være Restancer af et saa stort Beløb, at de, efter denne Vor Anordnings § 12, skulle exekveres af Kongens Foged selv, Fortegnelse over disse særligen at meddele, een for hver Fogedjurisdiktion. Beløbet anføres iøvrigt for hver Termin alene summarisk for enhver Skyldner, dog de reelle og personlige Skatter, hver Art for sig, og Bankhæftelsesrenterne samt Brandhjælpspengene for sig, i særskilte Rubriker. Med disse Restancelister skal følge en summarisk Fortegnelse in duplo over alle de indsendte Lister, af hvilken det ene Exemplar tilbagesendes Oppebørselsbetjenten, forsynet med Amtmandens Tilstaaelse for, at han har modtaget de i den summariske Fortegnelse ommeldte Restancelister, og Paategning om, naar Inddrivelse er beordret; det andet Exemplar beholder Amtmanden til sin Efterretning.

- De paa de indsendte Lister opførte Restancer skal Amtmanden derpaa uopholdeligen, og i det Sildigste inden 8 Dage efter Modtagelsen, autorisere vedkommende By-, Herreds- eller Birke-Foged til at foranstalte inddrevne, dog under Rekvirentens Ansvar saavel i Henseende til Restancernes Beløb og Klassifikation som med Hensyn til, at de virkeligen skyldes for de opgivne Terminer, og skal denne Autorisation med behørig Datering paategnes enhver af Restancelisterne. Disse tilstilles dernæst af Amtmanden direkte og uden Ophold den paagældende Retsbetjent til Foranstaltning af Inddrivelse paa den i efterfølgende § 12 foreskrevne Maade; og har Retsbetjenten strax at meddele Amtmanden Tilstaaelse for Modtagelsen af de autoriserede Restancelister.

- Under de til Vor Kasse skyldige Afgifter, som paa denne Maade inddrives, indbefattes ogsaa Mølle-, Kroholds- og andre saadanne på faste Eiendomme hvilende Afgifter, samt Jagtforpagtningsafgifter og Renterne af de i enkelte Eiendomme fra det forrige Ryttergodses Salg indestaaende, Vor Kasse tilhørende, halve Købesummer saavelsom Arvefæste-Afgifter paa Vore Domainer.

- Forsaavidt Yderen tillige skylder ældre Restancer, som allerede ere beordrede inddrevne, men uden at Betaling endnu er paafulgt, bemærkes dette paa Listen inden Linien alene til Efterretning for Fogden.

- Forsømmer Oppebørselsbetjenten at indgive til Amtmanden de foreskrevne Restancelister inden den i det Foregaaende befalede yderste Tid, har han selv uopholdeligen at tilsvare Beløbet. Dog forbeholdes ham samme Regres til Restancedragerne, som det Offentlige tilkommer hos dem, saa at altsaa Amtmanden, naar 2 Aar og 3 Maaneder endnu ikke ere forløbne siden Skatternes Forfaldstid, har at autorisere paa den ovenfor foreskrevne Maade, Restancerne til Inddrivelse hos Yderne. Men efter den Tid maa Amtmanden ikke autorisere Skatterestancer til Inddrivelse, da saadane forældede Restancer ved sædvanligt Søgmaal blive at indtale. Derhos skal den Oppebørselsbetjent, som i den her omhandlede Henseende viser Forsømmelse, være ifalden en Mulkt til vedkommende Fattigkasse fra 10 Rbd. til 50 Rbd. Sølv efter Vort Rentekammers nærmere Bestemmelse, hvilken Mulkt i Gjentagelsestilfælde endog kan forøges.

- Iøvrigt bør Oppebørselsbetjenten, naar han modtager Restancerne, efterat han har begjært dem inddrevne, ved at meddele Kvittering i Skattekvitteringsbogen, give denne den Bemærkning, at den strax skal forevises Fogden, hvorpaa han derhos mundtlig har at gjøre Vedkommende opmærksom.

§ 12. Saasnart Fogden har modtaget de i foregaaende § 11 omhandlede, af Amtmanden autoriserede Restancelister, skal det være hans Pligt, uden nærmere Paamindelse enten fra Amtmandens eller fra Oppebørselbetjentens Side, paa den herefter foreskrevne Maade at forfølge Sagen mod enhver enkelt Restancedrager, som paa Listen er anført, saalænge, indtil Restancen er betalt, eller Alt er realiseret, som til Betalingen udfordres.

- Først skal han uopholdeligen, forsaavidt Landet angaaer, sende hver Sognefoged Listen på Restancerne i hans Fogderie og derhos lade bekendtgjøre ved Kirkestævne, at de autoriserede Restancelister i det Hele ere modtagne fra Oppebørselsbetjenten for den navngivne Termin, samt at Inddrivelse af Restancerne, hvilke dog ikke specielt maae publiceres, vil blive iværksat, naar ikke sammes Betaling inden 14 Dage ved Oppebørselsbetjentens Kvittering for ham godtgjøres at være skeet. Forsaavidt Kjøbstæderne angaaer, skeer derimod den ommeldte Bekjendtgjørelse paa den paa ethvert Sted brugelige Maade. Dog overlades det i alle Tilfælde til Fogden, naar det alene er enkelte Ydere, der staae tilbage, at lade en speciel, men beviislig, Anmeldelse til hver især træde i den offentlige Bekjendtgjørelses Sted.

- Naar 14 Dage ere forløbne, uden at Betaling bevises at have fundet Sted, iværksætter Fogden strax, og uden nogensomhelst Forhaling, Inddrivelsen paa een og samme Maade, hvad enten Skyldneren er Landboer eller Kjøbstadboer, og i første Tilfælde, hvad enten han hører til Bondestanden, eller ikke, alene med den Forandring, at han hos enhver Skyldner paa Landet, hvis samlede Restancebeløb ikke overstiger 50 Rbd. Sølv, lader Udpantningen i Løsøret udføre af vedkommende Sognefogder, hvilke han derfor strax, saasnart de ovenmeldte 14 Dage ere forløbne, uden at Betaling er skeet, meddeler Ordre til Udpantningens uopholdelige Iværksættelse. Dog skal Fogden stedse have vaagent Øie med, at Sognefogderne i rette Tid og paa rigtig Maade udføre Forretningen, ligesom, hvor der under en saadan Forretning maatte kunne blive Spørgsmaal om Kjendelses Afsigelse, denne bør skee af den Kongelige Foged.

§ 13. Saafremt der hos Skyldneren forefindes saa meget upantsat Løsøre inden Jurisdiktionen, at hele Restancen saavel af personlige som af reelle Skatter og Afgifter derved kan dækkes, da foretages Udpantningen for begge disse Klasser af Restancer alene i Løsøret. Er dette derimod ganske eller tildeels pantsat, udlægges først for de personlige Skatter og Afgifter saa meget af det upantsatte Løsøre, naar dette gives, eller naar dette ikke er tilstrækkeligt, saa meget af det til Underpant, efterat P. 23. Juli 1819 bekjendtgjordes, stillede Løsøre, som behøves til at dække Restancebeløbet. Og iagttages det overalt, hvor Udlæg skeer i Skyldnerens Løsøre, at de for ham mindst uundværlige Effekter først udlægges, saa at altsaa hans nødvendige Besætning og de til Eiendommens Drift uundværlige Avlsredskaber samt Haandværksredskaber og andre til Skyldnerens Næringsdrift uomgængeligen fornødne Redskaber ikke udlægges, saalænge andre mere undværlige Ting hos ham forefindes, dog saaledes, at alt Upantsat, som ovenmeldt, først udlægges før det Pantsatte.

- Panthaveren i Løsøret har iøvrigt her selv at varetage sit Tarv, saa at, naar ikke han, eller nogen paa hans Vegne, beviisliggjør Panteretten, inden Løsøret ved Auktion er bortsolgt, kan Indsigelse mod Salget siden ikke gjøres.

- Dersom der til de reelle Skatters og Afgifters Tilfredsstillelse intet upantsat Løsøre er tilbage, eller dersom det ikke vurderes saa højt, at det er sandsynligt at det vil blive tilstrækkeligt til at afgjøre Restancen tilligemed Omkostningerne, hvorom Sognefogden, forsaavidt Udpantning skeer ved ham, uopholdeligen skal gjøre Indberetning til den Kongelige Foged, har denne strax at iværksætte Exsekutionen tillige i Skyldnerens faste Eiendomme, paa hvilke Restancen hviler, hvad enten det er Hovedgaarde, Bøndergaarde, Kjøbstad- eller andre Eiendomme; og følge da med Landeiendommene disses uundværlige Besætninger og Inventarier, naar de tilhøre Skyldneren og ikke særskilt ere pantsatte. Forlanger derimod Debitor i dette Tilfælde udtrykkeligen Besætningen og Inventariet specielt udlagt, og samme ikke med den faste Eiendom er bortforpagtet eller bortfæstet, eller dersom han paaviser til deri at søge Fyldestgjørelse enkelte af sine, i vedkommende Fogeds Jurisdiktion beliggende, Eiendomme, eller enkelte Dele af samme, forsaavidt disse, uden særlig Tilladelse, maae skilles fra den samlede Eiendom, og saadanne Dele ikke ere særskilt pantsatte,

eller dog ikke pantsatte høiere, end at det med Rimelighed kan antages, at Pantefordringerne ville vorde dækkede foruden Restancebeløbet af de resterende reelle Skatter og Afgifter, der ikke hæfte paa samme, da indskrænkes Udlæget til disse enkelte Dele, naar de skjønnes tilstrækkelige til Restancens og Omkostningernes Betaling.

- Det er iøvrigt en Selvfølge, at ogsaa for personlige Skatter og Afgifter kan af Fogden gjøres Exsekution i faste Eiendomme, dog det Pant, som Nogen deri lovligen har erhvervet, upræjudiceret.

- Endeligen skal det, hvad Vor Residentsstad, Kjøbenhavn, angaaer, staae vedkommende Restancedrager frit for, efter Begjæring, strax at kunne erholde Udlæget for Restancer af reelle Skatter foretaget i den faste Eiendom, som disse paahvile.

§ 14. For Exsekutionen eller Udpantningen, naar samme forrettes af Herreds- eller Birke-Fogden, betales i Forhold til det samlede Beløb af Restancerne af reelle og personlige Skatter og Afgifter for hver Skyldner især, det fulde ved Sportelregl. 22. Marts 1814, § 45, bestemte Gebyr, uden at dog Forhøjelse til Justitsfonden eller pro mille Gebyr beregnes, ligesom og Forretningen uden Betaling skal gives Amtmanden, forsaavidt han i enkelte tilfælde maatte have Brug for samme, beskreven paa ustemplet Papiir. Hver af de 2 Vidner, der af fornævnte Foged bruges ved Forretningen og der tillige have at vurdere de udlagte Eiendomme, tilstaaes 12 Skilling Sølv.

- Naar Udpantning foretages ved Sognefogden, erlægges derfor til ham 16 Skilling Sølv og ligesaa meget til Herreds- eller Birke-Fogden.

- Til Byfogden betales, naar Udpantningen eller Exsekutionen ved ham udføres, 24 Skilling Sølv, uden Forhøielse til Justitsfonden, og til hver af de 2 Mænd, han bruger som Vidner og Vurderingsmænd ved Forretningen, 6 Skilling Sølv. Dog bør, ogsaa naar Udpantningen eller Exsekutionen skeer ved Byfogden, samme altid skee efter Restancelister, som ere affattede i den med Hensyn til Amtsforvalterne ved foregaaende § 11 foreskrevne Form, men saaledes, at der for Kgl. Skatter eller Afgifter samt Brandhjælpspenge og for Kommune-Afgifter udstedes særskilte Restancelister, naar de opkræves af forskellige Oppebørselsbetjente.

- Alt, hvad der saaledes skal erlægges for de her omhandlede Forretninger, inddrives tilligemed det Restancebeløb, hvorfor Udpantningen eller Exsekutionen iværksættes. Og, om end Restancen maatte være betalt, naar dette ikke betimeligen legitimeres for Fogden, inden han forlader sit Hjem for at foretage Forretningen, eller dersom Restancen betales under selve Forretningen, saa at Udpantning eller Exsekution for Restancen bortfalder, skal Gebyret alligevel erlægges, og Fogden være berettiget til, i Mangel af Betaling, strax at foranstalte Udpantning eller Exsekution for Omkostningerne aldeles paa samme Maade som for selve Afgiften.

§ 15. Det udlagte Løsøre kan forblive hos Skyldneren, indtil det realiseres, saafremt han vil indestaae for samme, og Fogden eller Sognefogden skjønner, at det kan betros ham. I modsat Fald hensættes det under Fogdens eller Sognefogdens Forvaring, paa det nærmeste bekvemme Sted, og, dersom det er Kreaturer, indtinges de paa Foder saa billigt som muligt.

- I 6 Uger efter Udpantningen staaer det Udlagte til Indløsning, saafremt nemlig Skyldneren betaler Restancen, Gebyret og de Omkostninger, der allerede maatte være medgaaede til Godsets Opbevaring m.m.

- Naar disse 6 Uger ere forløbne, uden at Indløsningen er skeet, hvorom Sognefogden, forsaavidt Udpantningen er skeet ved ham, uopholdeligen har at gjøre Indberetning, ledsaget med fuldstændige Fortegnelser over det Udlagte, til Herreds- eller Birke-Fogden, foranstalter denne, eller i Kjøbstæderne Byfogden, saasart det for den fornødne Bekjendtgjørelses Skyld, der maa gaae forud, er muligt, Løsøret absolut bortsolgt ved een eneste Auktion under saadanne Betingelser, at han kan være ansvarlig for, at Restancen, saavidt Kjøbesummen dertil er tilstrækkelig, vorder indbetalt til Amtstuen eller vedkommende Oppebørselsbetjent i det Seneste inden 4 Uger efter Auktionens Afholdelse. For denne Forretning tillades det ham at beregne sig i Indkassations-Salarium 2 pCt. naar Auktions-Beløbet betales kontant, og 4 pCt., naar Kredit gives, hvilket Salair forlods fradrages Beløbet eller betinges af Kjøberne.

- Dersom der enten i det givne tilfælde, eller kort forinden i lignende Tilfælde, forgjæves har været afholdt Auktion i Sognet, uagtet det har været betydet de Mødende, at Flytning af Godset vilde finde Sted, hvis passende Bud ei skete, kan Fogden foranstalte Godset, efter Indløsningstidens Udløb, henflyttet til et bekvemmere Sted, i alt Fald til nærmeste Kjøbstad, hvor Fogden da skal være berettiget til, om han end ikke der tillige har Jurisdiktion, at afholde Auktionen, saafremt han ikke hellere vil overlade samme til den derværende Auktionsdirekteur. Saadan Flytning af Godset maa imidlertid, forsaavidt den skeer til et Sted udenfor Jurisdiktionen, ikke foranstaltes uden efter Amtmandens forud indhentede Tilladelse dertil. Derhos bør Omkostningerne ved Flytningen, hvilke udredes ligesom de øvrige Omkostninger i Anledning af Inddrivelsen, søges nedsatte til det mindst mulige, og Flytningen, saavidt skee kan, iværksættes ved Skyldnerens egne Folk.

§ 16. Skulde Udfaldet af Løsøre-Auktionen vise, at Restancen tilligemed Gebyret og øvrige Omkostninger ikke dækkes ved Realisationsbeløbet, og der ikke allerede er tillige gjort Udlæg i de faste Eiendomme, foranstaltes dette Udlæg, overensstemmende med foregaaende § 13, uopholdeligen iværksat, saafremt Skyldneren ei maatte være i Besiddelse af videre Løsøre, hvori det er sandsynligt, at Fyldestgjørelsen kan opnaaes ved nyt Udlæg og ny

Auktion, som strax derefter maa foranstaltes.

- Ved saadant nyt Udlæg maa Løsøret ei vurderes høiere, end i Forhold til de Priser, hvortil det tidligere udlagte Gods ved den over samme afholdte Auktion blev udbragt.

- Naar saaledes ikke ved Løsørets Salg opnaaes fuld Betaling, eller naar intet Udlæg i Løsøre har været at erholde, skrider der til de udlagte faste Eiendommens Realisation i Forbindelse med deres uundværlige Besætninger og Inventarier, forsaavidt samme, i Medhold af fornævnte § 13, følge Eiendommene. Dog bliver Auktion ei at beramme før efter Udløbet af 4 Uger, for at den Vedkommende, ved, overensstemmende med nedenanførte § 18, at rette for sig, kan forebygge Auktionen. Men, naar Berigtigelse ikke inden 4 Uger er skeet, gjør Fogden uopholdeligen Anstalt til Eiendommenens Salg og giver først skriftligen den, som er første Prioritetshaver i Eiendommen, forsaavidt det af den Panteattest, som til den Ende erhverves, kan erfares, hvor han er, og forsaavidt Meddelelsen kan komme ham tilhænde, inden det endelige Salg kan ventes iværksat, Underretning om det forehavende Salg, for at han kan varetage sit Tarv. Gebyret for Panteattesten udredes forresten ligesom de øvrige ved Inddrivelsen foranledigede Omkostninger.

Over de udlagte Eiendomme afholdes 3 Auktioner, der forud bekendtgjøres på den ved Kanc. P. 22. April 1817, § 3, foreskrevne Maade, saa at Bortsalg, med samme Retsvirkning som efter Dom og Exsekution, skeer ved 3die Auktion, naar saa højt Bud opnaaes, at de Fordringer, hvorfor Salget foretages, derved blive fyldestgjorte. Dog kan, under de i P. 19. Juni 1822, § 2, indeh. Betingelser, endnu en fjerde Auktion afholdes. Blandt Vilkaarene for disse Auktioner betinges det, at Kjøberen skal af Kjøbesummen betale dels Restancens Beløb til vedkommende Oppebørselsbetjent, dels til Fogden Exsekutions- og øvrige Omkostninger saavel som for hans Uleilighed med Auktionens Besørgelse et lige Beløb med Exsekutionsgebyret, samt derhos udenfor Kjøbesummen tilsvare alle øvrige i Anledning af Auktionerne og Salget flydende Omkostninger, derunder indbefattet Auktionsgebyret, Alt til de i F. 11 Sep. 1833 bestemte Betalingsterminer, saa at Gebyrer og Omkostninger erlægges om 14 Dage, men Restancen selv til den i bemeldte Forordnings § 1 fastsatte Tid; at Kjøberen stiller behørig Sikkerhed overensstemmende med nysnævnte Anordnings § 3, at han udreder alle Skatterne og Afgifterne af Eiendommen fra den Tid, indtil hvilken Restancerne, hvorfor Exsekutionen er skeet, ere beregnede, og at han i Henseende til Resten af Kjøbesummen afgjør det Fornødne med Panthaverne eller den forrige Eier, da Auktions-Skjøde ikke forinden udfærdiges.

- Skulde nogensinde ved den endelige Auktion intet Bud opnaaes, eller ikke saa høit Bud, at Restancen og Omkostningerne derved fuldkommen betales, indberettes det igjennem Amtmanden til Vort Rentekammer, som da tillige tilstilles Udskrift af Exsekutions- og Auktions-Forretningerne, for at der kan træffes, hvad videre Foranstaltninger der findes fornødne.

- Iøvrigt skal, selv i saadanne Tilfælde, det lovbestemte Foged- og Auktions-Gebyr erlægges, dog saaledes, at, saafremt intet Salg skeer, Salairet for forgjæves Opraab i ethvert Fald kun beregnes som enkelte Opraabspenge, om end Eiendommen er opraabt paa forskellige Maader.

§ 17. I de enkelte Tilfælde, hvor Udlæg i faste Eiendomme, overensstemmende med § 13, ikkun skeer under Forbehold af, at Pantekreditorerne i samme først tilfredsstilles, bliver det Fornødne i den Henseende at iagttage ved Auktionsvilkaarene; og skeer da intet Salg, naar Pantegjælden ei derved først dækkes.

§ 18. Melder Restancedrageren sig, for at indløse de udlagte Effekter eller Eiendomme, endog efterat Auktionerne ere bekendtgjorte, men inden endeligt Salg er foregaaet, skal Indløsningen staae ham frit og Auktionerne aflyses, enten naar han, foruden at bevise at have klareret alle sine Restancer hos vedkommende Oppebørselsbetjent, tillige godtgjør Fogden det ham tilkommende Exsekutions-Gebyr og det i § 16 nævnte Salarium for Auktionernes Besørgelse samt derhos betaler samtlige de Omkostninger som Udpantningen, Exsekutionen og Auktionerne allerede have foranlediget, og som Aflysningen endvidere vil foraarsage, eller og dersom han stiller fuldkommen betryggende Sikkerhed for, at alt det Ovenanførte vorder berigtiget, Gebyret og Omkostningerne inden 14 Dage og samtlige Restancer inden 3 Maaneder, hvilket Fogden da har nøie at paasee opfyldt.

- Under samme Betingelser skal det ogsaa staae Panthaverne i de udlagte Eiendomme og enhver Anden frit at forlange Auktionerne tilbagekaldte.

§ 19. Forresten blive nye Udpantninger eller Exsekutioner for senere paadragne Skatterestancer ikke af Fogden at foranstalte, naar alle Skyldnerens løse og faste Eiendomme, saavidt man i dem kunde søge Fyldestgjørelse for Restancerne, allerede ved tidligere Skatte-Inddrivelser ere udlagte, og Betalingen følgerigen ogsaa for de senere Restancer, ved det Udlagtes endelige Realisation, maa antages at ville opnaaes, af hvilken samme Grund heller ikke videre Udlæg gjøres for senere Restancer af en skatpligtig Eiendom, naar denne selv allerede for tidligere Restancer af samme er udlagt.

Men, dersom for de ældre Restancer ikkun er skeet partielt Udlæg i Løsøre, eller i enkelte Dele af Eiendommen, hvoraf Fogden ikke skjønner tillige at kunne udbringe de senere Restancer, for hvilke han ellers har at drage Omsorg, da bør han, saasnart den nye Restanceliste er ham tilstillet, atter for de derpaa anførte Restancer forfølge Sagen paa den ovenfor foreskrevne Maade, om end ikke Sagen i Henseende til de ældre Restancer endnu maatte være bragt fuldkommen til Ende.

§ 20. Forsaavidt Nogen som Beneficiarius, Fideikommissarius eller Usufruktuarus besidder faste Eiendomme eller Tiender, og de Restancer af Skatter og Afgifter, han har paadraget sig, ikke kunne erholdes betalte ved Udpantning i hans Løsøre overensstemmende med foregaaende § 13, blive Eiendommens redeste Indtægter - Penge-Indtægterne først -, eller saamange af samme, som til Restancernes Dækning findes fornødne, ved Fogden at sekvestrere, indtil det Skyldige er betalt, saaledes at det paalægges vedkommende Forpagtere, Forvaltere, Fæstere eller andre Ydere, der have Afgifter at erlægge til Besidderen, i Stedet derfor, saa længe, indtil Sekvestrationen ophæves, at præstere Afgifterne til en af Fogden, efter Overlæg med Oppebørselsbetjenten, dertil beskikket, i Nærheden bosat, paalidelig Mand, der har at modtage Afgifterne, naar de tilbydes ham, og, forsaavidt det Modtagne bestaaer af Naturalier, at drage Omsorg for dets Bortsalg ved offentlig Auktion, samt dernæst at indbetale Pengene, efter Afkortning af de havte Udgifter samt visse Procent, der af Fogden, efter Omstændighederne, tilstaaes ham for Indkassationen, m.v., til Amtstuen eller Oppebørselsbetjenten, forsaavidt fornødent gjøres til Restancens Dækning, hvorimod det derfra muligen Overskydende udbetales til de pågældende Eiendommens Besidder, til hvem han iøvrigt har at aflægge Rigtighed for Indkassationen i det Hele. Dog skal, naar der til Fyldestgjørelse af en Restance af Skatter eller Afgifter maa søges Betaling i en Tiende, som oppebæres i Kjærven, denne, efter at været bleven belagt med Sekvester, af Fogden foranstaltes bortsolgt ved Auktion, forsaavidt behøves til Restancens Dækning, paa en passende Tid før Høsten, med Ret for Kjøberen til at gjøre sig den saaledes købte Tiende-Indtægt saa nyttig, som han lovligen kan.

- Forsaavidt nogle af de ovenmeldte Ydere ikke strax kunne, efter Tilsigelse, møde ved Forretningen, for der umiddelbart af Fogden at tilkjendegives det Fornødne, har Fogden skriftligen at paalægge vedkommende Sognefogder at besørge Forkyndelsen for dem, hvilket da inden 8 Dage maa være skeet. Ved Sekvestrationsforretningen bør Fogden derhos betyde Besidderen, at naar ikke samtlige Restancer af Skatter og Afgifter, saavel de, for hvilke Sekvestrationen iværksættes, som de, der senere paadrages, ere betalte inden 6 Maaneder fra Forretningens Datum, er han uden Videre udsat fra Besiddelsen af de faste Eiendomme og Tiender eller de Dele af samme, som Amtmanden til Hensigtens Opnaaelse skjønner fornødne, hvilke da tages under Administration af en paalidelig Mand, som dertil af Amtmanden beskikkes og som af Eiendommens Indtægter, hvorfor han iøvrigt til den fratraadte Besidder saavelsom til Amtstuen eller Oppebørselsbetjenten har at aflægge Regnskab, erholder et billigt Honorarium, men ellers indbetaler alle Eiendommens Indtægter, forsaavidt, de ikke til dens Drift og Vedligeholdelse uomgjængeligen behøves, i Amtstuen eller til den vedkommende Oppebørselsbetjent, hvilken Bestyrelse vedvarer, indtil samtlige Restancer med alle paaløbne Omkostninger ere betalte.

Saalænge denne Administration finder Sted, kan ingen Likvidation for muligen forud erlagte Afgifter eller for andre Fordringer, der kunne have mod den fratraadte Besidder af Forpagtere, Fæstere eller Andre, gjøres gjældende mod det Offentliges Krav paa de fulde Indtægter, der fra Administrationstidens Begyndelse forfalde af de sekvestrerede Eiendomme.

- Sekvestrationsforretningen tilstilles Oppebørselsbetjenten, som, naar Betalingen ikke inden de bestemte 6 Maaneder paafølger, derom gjør Indberetning til Amtmanden, der foranstalter det videre Fornødne til Eiendommens Administration.

- For Sekvestrationen saavelsom for Forretningens Beskrivelse, der dog, forsaavidt den meddeles Oppebørselsbetjenten, kan skee paa ustemplet Papiir, erlægges det fulde i Sportelreglementet af 22. Marts 1814 for deslige Forretninger bestemte Gebyr, dog uden at Forhøielse til Justitsfonden, pro mille Gebyr eller særskilt Betaling for, hvad der som ovenmeldt skal tilkjendegives Yderne, beregnes. Og bliver Gebyret saavelsom de øvrige Omkostninger at afholde af de første Indtægter, Eiendommene kaste af sig.

§ 21. Paadrages Skatte- og Afgifts-Restancer af nogen fast Eiendom, hvis Besidder har Bopæl uden for den Foged-Jurisdiktion, hvori Eiendommen er beliggende, da forholdes med Restancernes Inddrivelse ved Udpantning i hans paa bemeldte Eiendom værende Løsøre og, naar fuld Betaling deri ei kan faaes, saavelsom naar intet af Skatyderens Løsøre paa Stedet findes, ved Udlæg i og Realisation af selve Eiendommen eller, i det i foregaaende § 20 ommeldte Tilfælde, ved Sekvestration af dens Indtægter paa samme Maade, som om han der var tilstede. Dog bør vedkommende Oppebørselsbetjent, naar Eiendomsbesidderen boer i Nærheden, og Underretning om, at Afgifterne ville blive søgte inddrevne, saaledes kan gives ham, uden at deres betimelige Inddrivelse derved udsættes, ei undlade at meddele ham en slig Underretning. Men Mangel af en saadan skal ikke begrunde nogen Indsigelse imod Udpantningens, Exsekutionens eller Sekvestrationens Lovlighed. Iøvrigt er det en Selvfølge, at Intet kan være til Hinder for at rekvirere deslige Restancer inddrevne paa den Afgiftspligtiges Bopæl i Tilfælde af, at dette maatte ansees hurtigere at ville føre til Maalet, end at søge Betaling i selve Eiendommen. Og har i saa Fald Oppebørselsbetjenten herom at henvende sig til Amtmanden i det Amt, hvor Eiendommen er beliggende, hvilken Embedsmand, efter at have forsynet Restancelisten med den fornødne Autorisation til Inddrivelse, gennem Amtmanden i det Amt, hvor Restancedrageren boer, har at foranstalte det videre Fornødne.

§ 22. Iøvrigt skulle paa een Dag foretages saa mange Udpantninger, Exsekutioner, Sekvestrationer og Auktioner for Skatterestancer som muligt.

- By-, Herreds- eller Birke-Fogderne bør ogsaa ikke alene selv iagttage den størst mulige Hurtighed ved disse Forretninger, som uafbrudt fortsættes i den ovenbeskrevne Orden, men ogsaa nøie paasee, at Sognefogderne ligeledes gaae frem med den muligste Hurtighed og, saafremt de heri findes efterladne, blive gjorte medansvarlige for Restancebeløbet samt ansete med en Mulkt af 1 til 5 Rbd. Sølv, der dikteres af Amtmanden og tilfalder

vedkommende Fattigkasse. Viser By-, Herreds- eller Birke-Fogden i nogen af disse Henseender Forsømmelighed, skal han for samme drages til Ansvar således, at Restancerne, hvis Inddrivelse han har forsømt, eller ikke tilbørligen paaseet, efter lovlig Tiltale og Dom, hos ham selv kunne inddrives, imod at han igjen holder sig til Restancedragerne, hos hvilke der forbeholdes ham samme Regres, som det Offentlige tilkommer hos dem, saa at altsaa Amtmanden, naar 2 Aar og 3 Maaneder endnu ikke ere forløbne siden Skatternes Forfaldstid, har at autorisere, paa den i det Foregaaende foreskrevne Maade, Restancerne til Inddrivelse hos Yderne. Derhos bør den Foged, der har viist Forsømmelighed i de ovennævnte Henseender, ansees med en Mulkt til vedkommende Fattigkasse af 10 til 50 Rbd. Sølv, som i Gjentakelses Tilfælde endog forøges.

- Oppebørselsbetjenten skal derfor, 3 Maaneder efterat Udpantning eller Exsekution for Restancer efter denne Vor Forordning skal gøres, strax til Amtmanden indgive særskilte Fortegnelser over de forskjellige, til Inddrivelse opgivne Restancer, som da endnu ikke ere betalte, saaledes at de, enhver Autoritet vedkommende, Restancer opføres paa en Liste for sig, saasom Kongelige Skatter og Amtsrepartitionsfondsbidrag paa een, Bankhæftelsesrenter paa een, Brandhjælpspenge paa een, Alt med tilføiet Bemærkning om, naar de af ham ere begjærte inddrevne. Og skal Amtmanden derpaa inden 14 Dage forlange bestemt og nøiagtig Efterretning fra vedkommende Fogder om, hvad der ved hver Post især er foranstaltet, hvilke Erklæringer inden andre 14 Dage skulle afgives paa de ovenanførte forskjellige Lister, særskilt for hver Art af Restancer. Saasnart disse Erklæringer ere modtagne, skal Amtmanden uopholdeligen tilstille det vedkommende Kollegium eller Departement, hvorunder Restancerne høre, de af Amtstuerne indsendte Restancelister tilligemed de nysnævnte Erklæringer med de Bemærkninger, hvortil han selv maatte finde sig foranlediget; og har dette Kollegium eller Departement da, hvis det finder nogen Foged skyldig i en tilregnelig Forsømmelse, efter de befundne Omstændigheder, gennem Amtmanden at foranledige ham tiltalt efter denne Vor Forordnings Indhold.

- Forresten har Fogden uopholdeligen at aflevere til vedkommende Oppebørselsbetjent, hvad han i Anledning af de her omhandlede Forretninger indkasserer eller har at afgive, og, dersom han forbliver indesiddende med Pengene, ansees han efter § 20 i Vor Forordning af Dags Datum angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-Væsen i Almindelighed. I Henseende til Fogdens Berettigelse til at modtage de Restancer, der maatte tilbydes ham, skulle derhos de nu gjældende Regler, navnlig den ved Rentekammer-Plakat 31. Dec. 1822 bekjendtgjorte allerhøieste Resol. af 11te i samme Maaned, forblive ved Magt saa at ingen Yder maa betale nogen Skatterestance til Fogden uden i det Tilfælde, at denne indfinder sig med tvende tiltagne Mænd hos ham for at foretage Udpantning; thi i ethvert andet Fald staaer Yderen selv til Ansvar for Restancens Beløb.

§ 23. Den ved nærværende Anordning foreskrevne Inddrivesmaade for resterende Skatter og Afgifter skal dog alene anvendes, forsaavidt disse ere komne til Restance, efterat denne Anordning er traadt i Kraft, hvorimod der med tidligere paadragne Restancer forholdes efter de tilforn gjældende Forskrifter, med mindre Restancedrageren selv maatte ønske Inddrivelsen iværksat overeensstemmende med nærværende Anordning, eller og der med disse ældre Restancers Betaling, paa Grund af ganske særegne Omstændigheder, maatte være eller blive tilstaaet Udsættelse, da i saa Fald de Terminer, der af saadanne Restancer forfalde til Betaling, efterat nærværende Anordning er traadt i Kraft, inddrives paa den der foreskrevne Maade.

§ 24. Naar Nogen, som har offentlige Skatter eller Afgifter at udrede, dør eller opgiver sit Bo til Skifterettens Behandling, bør Skifteforvalteren, der har taget Boet under Behandling, strax hos vedkommende Oppebørselsbetjent søge Oplysning om, hvad Restancer af bemeldte Skatter og Afgifter den Paagjældende har paadraget sig, i hvilken Henseende Restancens Overeensstemmelse med Oppebørselsbetjentens Hovedbog skal, som i ethvert andet Tilfælde, være tilstrækkeligt Beviis for Fordringens Rigtighed, saafremt Boet ikke kan skaffe den Skyldiges Kvitteringsbog tilveie eller paa anden lovlig Maade modbevise den på Oppebørselsbetjentens Hovedbog grundede Fordring.

- Skifteretten skal sørge for, at saavel Restancen som de siden paaløbende Skatter og Afgifter, hvilke Oppebørselsbetjenten hver Termin affordrer Boet som enhver anden Skatyder, vorde, efter Boets Beskaffenhed, strax, og uden at Skiftets Tilendebringelse oppebies, betalte efter den Præference, der tilkommer samme. Udebliver Betalingen, har Oppebørselsbetjenten, istedetfor at rekvirere Exsekution, til samme Tid, som dette ellers skulde skee, om Restancen at gjøre Indberetning til Amtmanden, der lader anstille Undersøgelse om Aarsagen til Forhalingen og derefter indberetter Sagen til Vort Rentekammer eller andet vedkommende Departement, som i fornødent Fald lader Skifteforvalteren drage til Ansvar for, hvad Forsømmelse der i denne Henseende kan tilregnes ham, på samme Maade, som i foregaaende § 22 for Fogden er bestemt, ligesom det, efter Omstændighederne, kan gennem Vort danske Kancellie foranlediges, at Boet, overeensstemmende med allerhøiest Resol. 7. April 1824, fratages en saadan Skifteforvalter, og at en anden beskikkes til dets Behandling.

§ 25. For Rigtigheden af de Restancelister, Oppebørselsbetjenten i forskjellige Anledninger indgiver, skal han staae til Ansvar. Befindes der at være forlangt Exsekution for nogen Skat eller Afgift, som til den Tid allerede er betalt, eller dersom Oppebørselsbetjenten ellers af nogen Yder oppebærer for meget i Skatter og Afgifter, skal den Skyldige ikke alene erstatte den Forurettede al den Skade, han derved maatte have lidt, men desforuden, naar det har sin Grund i Skjødesløshed, bøde til vedkommende Fattigkasse fra 10 til 100 Rbd. Sølv efter Vort Rentekammers nærmere Bestemmelse, og, naar det er skeet i svigefuld Hensigt, have sit Embede forbrudt.

§ 26. Hvad angaaer simple Fæsteafgifter og andre deslige Jordebogsafgifter, som af Fæstere af Bøndersteder paa Vore Domainer skyldes til Vor Kasse, da kunne de, saavel som de i foregaaende § 11 omhandlede Afgifter, uden Hensyn til, hvor stort Beløbet er, inddrives af vedkommende Sognefogder ved Udpantning i de Skyldiges Løsøre paa samme Maade og under samme Betingelser, som for de i bemeldte § 11 nævnte Afgifter ere foreskrevne, dog med følgende Forandringer:

- a) at Omsorgen for Inddrivelsen her ikke paaligger Herreds- eller Birke-Fogden, men den vedkommende Oppebørselsbetjent, som har at paasee disse Afgifters Inddrivelse, og som i det Mindste 14 Dage, førend han til Amtmandens Autorisation indgiver Restancelisterne, een for hvert Sognedistrikt, bør lade samme bekendtgjøre ved Kirkestævne;
- b) at paa disse Restancelister tillige anføres de Skatter og andre deslige offentlige Afgifter, hvormed de Paagjældende staae til Restance;
- c) at Restancelisterne, saasnart de af Amtmanden ere forsynede med Autorisation til, under Rekvirentens Ansvar, at kunne udpantes, hvilken Autorisation dog, forsaavidt Fæsteafgiften angaaer, ikke meddeles, saafremt derimod til Amtmanden ere indkomne Indsigelser, der ei findes aabenbart ugrundede, tilsendes Oppebørselsbetjenten, som selv har at tilstille Sognefogderne de autoriserede Restancelister og at iagttage det Fornødne i Henseende til Udpantningen og Auktionernes Afholdelse, dog uden derfor at kunne beregne sig noget Gebyr, hvorimod Indkassations-Salair tilkommer ham, og
- d) at, forsaavidt der under Afgifterne er indbefattet Korn eller andre Naturalier, hvis Pengebeløb ikke ved indgaaede Foreninger er bestemt, bør Værdien af saadanne Naturalier fastsættes af Sognefogden og de af ham ved Udpantningen medtagne Mænd.

§ 27. Jordegodseiere, der indestaae for Skatterne af deres Bøndergods, tilkommer hos Bønderne for alle resterende Skatter og andre offentlige Afgifter, som Bønderne, eller deres Fæstebreve eller andre Kontrakter, ere pligtige at tilsvare, forsaavidt Beløbet ikke er ældre end eet Aar tilbage, Ret til Udpantning ved Sognefogderne, uden Hensyn til Beløbets Størrelse paa samme Maade og efter samme Omgang, som er bestemt for de Skatter, der af Vore Oppebørselsbetjente umiddelbart indkræves hos Yderne, ikkun med følgende Forandringer: at de i foregaaende § 11 ommeldte Fortegnelser over de indsendte Restancelister her ikke behøves; at selve Listerne i det Mindste 14 Dage, førend de indsendes til Amtmandens Autorisation, bekendtgjøres ved Kirkestævne, samt at Restancelisterne, efter at være af Amtmanden autoriserede til Udpantning under Rekvirentens Ansvar, tilsendes denne, som selv har at foranledige Udpantningen og Auktionerne, uden derfor at kunne beregne sig videre end Indkassations-Salarium.

- Paa samme Maade og under samme Vilkaar bliver Udpantningsretten at udøve, naar den, i Overeensstemmelse med F. 9. Marts 1838, er vedtagen med Hensyn til Tiendegodtgjørelse og Hoveriepenge.

- For resterende Landgilde eller anden Jordebogsafgift tilkommer derimod Jordegodseieren ingen Udpantningsret, ligesaa lidet, som den, udenfor de i nysnævnte Forordning ommeldte Tilfælde, kan betinges for deslige Afgifter.

- Den i det Foregaaende nævnte Ret til Udpantnings Erhvervelse tilkommer iøvrigt paa lige Maade, som der anført, ogsaa Eiere hos Forpagtere eller Leiere af faste Eiendomme, naar Forpagterne eller Leierne have paataget sig at svare Skatterne og Afgifterne af samme.

§ 28. Foruden de Afleveringer af Kassebeholdningerne, som i det Følgende foreskrives, maae Amtsforvalterne, med de i nedenauførte §§ 29 og 30 nævnte Undtagelser, ikke udbetale nogen Sum af de Amtstue-Intrader, der tilhøre Vor Kasse, uden efter en af de Deputerede for Vore Finantser gennem Zahlkammeret udfærdiget Anviisning, hvilken, saasnart den er indfriet og behørigen kvitteret, uopholdeligen tilbagesendes Zahlkassereren, som for Beløbet strax meddeler Amtstuen sin Kvittering ligesom for en kontant Remisse. Indeholder Anviisningen flere Udgiftsposter, og de ikke alle paa een Gang kunne betales, maa Likvidationen med Zahlkassen for det, som er udbetalt, og som overensstemmende med foregaaende § 5 i rette Tid opføres i Kassebogen, dog ikke udsættes længere, end til den Tid, Kvartals-Extrakten skal indgives. Amtsforvalteren beholder da, naar ikke andre Forskrifter i enkelte Tilfælde gives ham, en Afskrift eller Extrakt af Anviisningen, forsaavidt de endnu ikke betalte Poster angaaer, tilbage og fortsætter saaledes, i det Sildigste ved hvert Kvartals Udløb, Likvidationen med Zahlkassen, indtil samtlige de tilbagestaaende Poster ere betalte. Dog må ingen Udbetaling efter en saadan Anviisning skee sildigere, end at Likvidationen med Zahlkassen kan foregaa inden det samme Regnskabsaars Udløb.

§ 29. Vort Rentekammer skal det være forbeholdt, foruden de Berigtigelser, der ere en Følge af Extrakternes og Regnskabets Revision, ogsaa i de enkelte Tilfælde, naar nogen Skatyder maatte befindes at have erlagt for meget i Skat, og dette er beregnet til Indtægt i Regnskabet, direkte at beordre Oppebørselsbetjenten det Fornødne til Skattesummens Berigtigelse enten ved Likvidation eller ved Tilbagebetaling, hvilke Ordre vedlægges Regnskabet.

- Ligesaa skal de Departementer og Autoriteter, som ere betroede specielle Kasser eller Fonds, og som det hidtil har været tilladt, efter Afhandling med Finantsbestyrelsen, enten middelbart gennem Zahlkammeret eller umiddelbart ved specielle eller staaende Ordre at lade Udbetalinger for de dem underlagte Kassers eller Fonds Regning foranstalte af Vore egne Intrader ved Amtstuerne, fremdeles forbeholdes denne Ret, men ikkun under den udtrykkelige Betingelse, at, til samme Tid Amtstuen har at udbetale Summen, skal det vedkommende Departements eller den vedkommende Autoritets egen Kasserer tillige meddeles Ordre til at erstatte Zahlkassen Beløbet mod Udlevering af den Kvittering, som Amtstuen modtager for Udbetalingen.

Amtstuen skal derfor, saasnart den, efter en saadan staaende eller speciel Ordre, har foranstaltet Betalingen, paa samme Maade, som for Udbetalinger, der skee efter Vore Finantsdeputeredes Anviisninger, er bestemt, uopholdeligen, eller, dersom der efter Anviisningen endnu henstaae nogle Poster uberigtigede, da inden den i foregaaende § 28 bestemte Tid, indsende de modtagne Kvitteringer til Zahlkammeret, som strax indkasserer Beløbet fra den Kasse, for hvilken Udbetalingen er skeet, og meddeler Amtstuen Kvittering for Summen som for en kontant Remisse. Skulde det nogensinde indtræffe, at Zahlkassen ikke strax kan faae Refusion af den Kasse, for hvilken Udbetalingen er skeet, uden at dette grunder sig i en Mangel ved den Kvittering, Amtstuen har indsendt, eller anden saadan Omstændighed, der gjør det fornødent at forlange nærmere Legitimation af Amtstuen, hvilket uopholdeligen skal skee, da har Zahlkassereren strax at indberette det til Vore Finantsdeputerede.

§ 30. Hvad de Godtgjørelser angaaer, som vedkommende Ydere have Krav paa, og som tilflyde dem ved Likvidation i deres Skatter og Afgifter til Vor Kasse for leveret Fourage, efter de Udskrivninger, der i Overensstemmelse med Forordningerne 28. Juli 1784 og 5. Decbr. 1792, foranstaltes, samt for afleverede Kornvarer, naar Kornudskrivninger maatte finde Sted, da blive disse Godtgjørelser, saasnart de, efter den foregaaende § 10, afskrives i Kassebogen, at ansee som formelige Udgifter og, som saadanne, at anføre i Extrakterne og Regnskaberne under behørig Legitimation for deres Rigtighed, saaledes som i de følgende §§ 40 og 47 foreskrives.

- Dersom Amtsforvalteren, efter Ordre, har udbetalt noget Forskud, hvis Refusion han skal paasee, og denne ikke inden Kvartalets eller Regnskabsaarets Slutning har været at erholde - saasom om Korn eller Fourage er ved Licitation anskaffet for Yderens Regning, og Beløbet endnu ikke hos denne har været at inddrive -, da skulle slige enkelte Poster, hver for sig, i Kvartals-Extrakterne og Regnskabet opføres under Udgiften, og ved den første Kvartals Extrakt, hvor Udgiften forekommer, ikke alene fremlægges fuldstændigt Beviis - saasom i det nævnte Tilfælde den originale Licitationsforretning og Vedkommendes Kvittering - for, at Udgiften har fundet Sted, hvortil siden henvises, men tillige afgives tilbørlig Forklaring om, hvad der fra Amtsforvalterens Side er foranstaltet til at erholde Refusionen, hvorefter saadanne Poster, ligeledes hver for sig, tages til Indtægt i den følgende Kvartals-Extrakt eller det følgende Regnskab, indtil Refusionen er erholdt.

§ 31. Som en Følge af ovenanførte Bestemmelser maae for Fremtiden aldeles ingen saakaldte uapproberede eller ulegitimerede Udgifter, i den Betydning, at Rigtigheden for samme siden skal aflægges, nogensinde finde Sted enten i Extrakterne eller i Regnskaberne, men for samtlige Udgifter skal ved hvert Regnskab aflægges fuldstændig og endelig Rede og Rigtighed, saa at denne, under ingen Omstændigheder og under intetsomhelst Paaskud, udsættes fra eet Regnskab til et andet. De nu henstaaende uapproberede Udgifter skulle, det hurtigste skee kan, bringes dertil, at de formeligen anvises.

§ 32. Ved de under Vort Rentekammers Bestyrelse henlagte Jordebogs-, Forst-, Kirke-, eller andre deslige Kasser, fra hvilke alene Overskudet indflyder i Amtstuerne eller Hovedkassen, foranstaltes Administrations-Udgifterne anviste af Vort Rentekammer, hvilke Anviisninger med behørige Kvitteringer vedlægges som Udgiftsbilage de Regnskaber, der for bemeldte Kasser afgives. Ligesaa er det en Selvfølge, at Vort danske Kancellie kan assignere paa Brandhjælpspengene, Nationalbankens Direktion paa Bankhæftelsesrenterne, Vore Amtmænd paa Amtsrepartitionsfondene, og Amtsfattigdirektionerne paa Amtsfattigkasserne.

§ 33. Magistraterne eller Byfogderne i Kjøbstæderne skulle, uden Undtagelse, inden 3 Dage efter hver Maanedes Slutning, aflevere, eller, dersom Amtstuen ikke er etableret i samme Kjøbstad, da med den første Pakkepost i Maaneden afsende de af dem i den foregaaende Maaned for Vor Kasses Regning oppebaarne Skatter og Indtægter til vedkommende Amtstue, hvorfor de modtage dennes Kvittering in duplo.

- For Fremtiden have bemeldte Magistrater eller Byfogder at aflægge direkte Rigtighed til Vort Rentekammer for samtlige disse Oppebørseler, derunder ogsaa indbefattede Vore Skatter af Kjøbstædernes Jorder og Tiender samt Indkvarterings-Hjælpekatten af de Kjøbstæder, der skulle udrede denne. Derimod behøve de, ved de ommeldte Intraders Aflevering til Amtstuerne, ingen særskilt Forklaring at meddele om, af hvilket Slags Indtægterne bestaae, da Amtsforvalterne alene have at modtage og kvittere for det, der tilbydes som Kongelige Intrader af den vedkommende Kjøbstad.

- Ligesaa bør Magistraterne eller Byfogderne, til samme Tid, med særskilt Forklaring, afgive til vedkommende Amtstue de oppebaarne Brandhjælpspenge og med den første Pakkepost i hver Maaned afsende til Nationalbanken de i den foregaaende Maanedes Løb oppebaarne Bankhæftelsesrenter, Alt imod derfor at meddeles Kvittering in duplo.

§ 34. Amtsforvalterne bør ligeledes, uden dertil at oppebie nærmere Ordre, ved hver Maanedes Udgang afslutte deres Kassebøger og med den første derefter afgaaende Pakkepost (i Kjøbenhavn inden 3 Dage) til Zahlkammeret, mod sammes Kvittering in duplo, indsende Beholdningerne af de af dem for Vor Kasses Regning modtagne Oppebørseler, af hvilketsomhelst Slags de end ere, alene med Fradrag af, hvad der maatte være anvist til Udbetaling af disse Indtrader, uden at Pengene endnu ere hævede, eller hvad der ellers maatte behøves til Udgifter, som kunne forudsees at ville forefalde i Maanedens Løb.

Til samme Tid have Amtsforvalterne at indsende til Nationalbanken, mod Kvittering in duplo, de fulde Beholdninger af oppebaarne Bankhæftelsesrenter, og til Vort danske Kancellies Kasserer, ligeledes mod Kvittering in duplo, Beholdningerne af de oppebaarne Brandhjælpspenge, efter Fradrag ikkun af de Summer, som af Brandhjælpspengene maatte være anviste til Udbetaling, men endnu ikke hævede, eller som kunne forudsees i Maanedens Løb at ville blive anviste.

§ 35. Det er iøvrigt en Selvfølge, at det aldeles ikke er Oppebørselsbetjenten formeent, i Maanedens Løb, saa ofte han finder for godt, at gjøre Aflevering, hvilket i Særdeleshed forventes at ville skee, hvad Bankhæftelsesrenterne angaaer. Men til de her befalede Tider skal desuagtet den endelige Aflevering for hver Maaned ufravigeligen finde Sted.

§ 36. I Henseende til de Beholdninger, der vedkomme Amtsrepartitionsfonden, have Vore Amtmænd fremdeles at vaage over, at saadanne Beholdninger, forsaavidt det er hjemlet, at de for en længere Tid opsamles ved Fonden, efterhaanden gjøres frugtbringende, men at ellers det aarlige Udskrivningsbidrag, overensstemmende med Forskrifterne i P. 31. Decbr. 1819, § 3, nedsættes.

§ 37. Ligesaa bør Amtsfattigdirektionerne paasee, at hvad der af Amtsfattigkassernes Beholdninger kan gjøres frugtbringende, anvendes til Udlaan, overensstemmende med de i Kanc.P. 26. Juli 1831 indeholdte Forskrifter.

- Forsaavidt der ellers i nogen anden, under Amtstuerne henlagt, særskilt Kasse maatte findes Beholdninger, som overstige nogle enkelte Hundrede Rigsbankdaler, uden at de behøves til nærforestaaende Udgifter, have vedkommende Autoriteter at træffe lignende Foranstaltning til Pengenes Frugtbargjørelse.

§ 38. Til enhver af de Autoriteter, til hvilke Oppebørselsbetjentene have at aflægge Regnskab for de forskjellige Grene af de dem betroede Oppebørseler, bør de ligeledes afgive Kasse-Extrakter, nemlig for visse Oppebørseler Maaned-Extrakter - jfr. § 39 -, og for alle Oppebørseler Kvartals-Extrakter. Dog blive Extrakterne for Amtsrepartitionsfondens Vedkommende, skjøndt Regnskabet aflægges til Vort Rentekammer, at afgive til Amtmanden, som først ved Regnskabsaarets Slutning indsender dem til Vort Rentekammer.

- Har i Maanedens eller Kvartalets Løb ingen Indtægt eller Udgift fundet Sted, indberettes dette til samme Tid, Extrakten skulde have været indgivet.

§ 39. Maaned-Extrakter behøve ikke at afgives af Magistraterne eller Byfogderne i Købstæderne, men de skulle derimod af Amtsforvalterne, dog alene forsaavidt Vore egne Intrader, Bankhæftelsesrenterne og Brandhjælpspengene angaaer, afgives for hver Maaned, altsaa ogsaa for den sidste Maaned i Kvartalet. Disse Extrakter skulle alene bestaae i et summarisk Opgivende af Kassebogens Indtægter og Udgifter i den forløbne Maaned, uden at nogen af disse videre specificeres, end efter Kassebogens Rubrikker, hvorimod der i Henseende til de Beholdninger, som fremkomme ved at drage Udgiften fra Indtægten, bør udtrykkeligen opgives, hvilken Dag de ere afsendte til vedkommende Kasser, paa det at Kontrol dermed kan holdes, og, dersom Beholdninger af Vore egne Intrader eller af Brandhjælpspengene ere tilbageholdte, fordi der ved Kassen henhvile uindfriele Udgifts-Anviisninger paa samme, eller det kan forudsees, at deraf ellers vil behøves en Deel til Udgifter i Løbet af Maaneden, bør de ommeldte Anviisninger eller forventede Udgifter i Extrakten udtrykkeligen specificeres, saa at behøring Kontrol dermed kan føres. Enhver saaledes tilbageholdt Beholdning fra den foregaaende Maaned bliver i Extrakten for den følgende Maaned særskilt at anføre og at lægge til Indtægten.

- De ommeldte Maaned-Extrakter skulle afsendes med den første Brevpost i den følgende Maaned, der afgaaer efter den Pakkepost, hvormed Kassebeholdningen, efter de ovenfor i § 34 givne Forskrifter, skal være afsendt, og, hvor Brev- og Pakke-Posten afgaaer paa een og samme Dag, bør ogsaa Maaned-Extrakterne afsendes samme Dag, Kassebeholdningerne skulle indsendes.

§ 40. Kvartals-Extrakterne, der skulle afgives for hver Klasse af Oppebørseler, hvorfor særskilt aflægges Regnskab, skulle, overensstemmende med de Schemata og Ordre, som dertil ere eller vorde meddeelte fra vedkommende Autoriteter, være specificerede, saavel hvad Indtægterne, som hvad Udgifterne angaaer.

- Udgifterne bør i bemeldte Extrakter, forsaavidt Vore egne Intrader, Bankhæftelsesrenterne og Brandhjælpspengene angaaer, dokumenteres ved Fremlæggelsen af de derfor meddeelte Sekunda-Kvitteringer. Dersom disse paa den Tid, Extrakterne skulle afgives, endnu ikke ere modtagne for afsendte kontante Remisser, eller, hvad Vore egne Intrader angaaer, for præsterede Udbetalinger af disse, hvorfor Beviislighederne ere afsendte til Likvidation med Zahlkassen, anmærkes alene i Extrakterne, naar Afsendelsen er skeet, og Kvitteringen fremlægges da ved næste Kvartals-Extrakt.

- Likvideret Korn- og Fourage-Godtgjørelse, naar samme har fundet Sted, anføres ligeledes til formelig Udgift i Extrakterne for Vore egne Intrader, og til Legitimation for, at ikke mere er anført i saadan Godtgjørelse, end der virkelig er kommet Yderne tilgode, vedlægges særskilt Extrakt for Korn- og Fourage-Oppebørselen, saaledes at deri tillige gjøres Forklaring om, hvor meget Godtgjørelsen beløber sig til for de i Kvartalets Løb af Yderne afleverede Korn- og Fourage-Sorter, hvor meget deraf virkeligen er likvideret med Yderne, og hvor meget der af Godtgjørelsen staaer tilbage endnu at likvidere, hvilket sidste Beløb igjen tages til Indtægt i den følgende Extrakt for Korn- og Fourage-Oppebørselen.

- I Kvartals-Extrakterne for Amtsrepartitionsfonden, Amtsfattiggassen, og hvilke andre specielle Fonds, hvorfor særskilte Regnskaber aflægges, bør hver Udgift især specificeres, saavidt det ikke er smaae Udgifter af een og samme Beskaffenhed, der kunne sammenlægges.

- De hidtil anordnede General-Extrakter saavel som særskilte Extrakter til Vore Finantsdeputerede ophøre for Fremtiden.

- Med de Kvartals-Extrakter, der saavel fra Amtstuerne som fra Byfogderne eller Magistraterne i Købstæderne afgives til Vort Rentekammer for de, samme vedkommende, Oppebørseler, skal derimod herefter følge en fidimeret Gjenpart af samtlige de Kvartals-Extrakter, som Oppebørselsbetjentene for de i nærværende Anordning omhandlede Intrader afgive til andre Kollegier eller Autoriteter, uden at dog denne Gjenpart behøver at vedlægges Bilage eller Afskrifter af samme.

- Kvartals-Extrakterne skulle uden Undtagelse alle være afsendte i det Seneste inden 3 Uger fra Kvartalets Udløb.

§ 41. Skjøndt Regnskabsaaret regnes fra 1ste Januar til 31te December, bliver dog, for at Regnskabet kan vorde aflagt uden Restancer eller med saa faae Restancer som muligt, i samme at indbefatte de Indtægter og Udgifter, som i de første 3 Maaneder af det paafølgende Aar forefalde, naar de vedkomme det foregaaende Regnskabsaar, og Kassebeholdningen kan vorde afsendt til vedkommende Hovedkasser inden Marts Maanedes Udgang. Som Følge heraf skeer den endelige Afslutning ved Amtstuen af Kassebogen og af Regnskabsaaret i det Seneste paa den Dag, den sidste Pakkepost paa det Sted, hvor Amtstuen er etableret, afgaaer i Marts Maaned, eller saa længe i Forveien, som behøves for nøiagtigen at opgjøre den endelige Beholdning, og efter den Tid bliver enhver Indtægt og Udgift, omendskjøndt den vedkommer det foregaaende Aar, at indføre i Kassebogen for det løbende Aar. Naar altsaa vedkommende Oppebørselsbetjent forlanger det, har Kassereren i København, til hvem Beholdningerne indsendes, forsaavidt han skjønner, eller det i alt Fald ved Postbeviis godtgjøres, at disse ere afsendte inden Udgangen af Marts Maaned, udtrykkeligen at bemærke i de Kvitteringer, som derfor meddeles, at Summen hører til det foregaaende Aars Intrader, hvorimod Kvitteringerne selv altid skulle dateres fra den Dag, de virkeligen udstedes. De Summer, hvorfor deslige Kvitteringer meddeles, skulle da ogsaa af Hovedkassereren tages til Indtægt for det foregaaende Aars Intrader, og, saasnart han skjønner, at ingen flere Remisser kunne ventes afsendte i Marts Maaned, afslutter han selv sin Kassebog og sit Regnskab for det foregaaende Aar.

- Lignende Regler iagttages ved de Kvitteringer, Amtsforvalterne meddele, Byfogderne eller Magistraterne for de til det foregaaende Aar henhørende Intrader, som de til dem indlevere, naar disse saa betimeligen indkomme i Amtstuerne, at de igjen inden Marts Maanedes Udgang derfra kunne vorde afsendte til vedkommende Kasser i København.

§ 42. Enhver Oppebørselsbetjent skal desaarsag indgive dobbelte Maanedes-Extrakter (forsaavidt han har at afgive Maanedes-Extrakter) for hvert Aars Jan., Febr. og Marts Maaneder, eller indtil den Tid, han, efter foregaaende § 41, endeligen afslutter Kassebogen, og ligeledes dobbelte Kvartals-Extrakter for hvert Aars Januar Kvartal, een nemlig for de Oppebørseler og Udgifter, som endnu vedkomme det eller de foregaaende Aar, og en anden over de, som henhøre til eller blive at indføre i Kassebogen for det løbende Aar. Dersom ingen Indtægter eller Udgifter ere forfaldne, vedkommende det sidstnævnte Aar, bemærkes dette alene i den Extrakt, der angaaer det foregaaende Aar.

§ 43. Paa samme Tid, Regnskabsaaret og Kassebogen endeligen afsluttes, skal Oppebørselsbetjenten til Amtmanden indlevere nøiagtige Fortegnelser over alle Restancer i hans Oppebørsels-Distrikt for den forløbne Tid til det afvigte Regnskabsaars Udgang, nemlig en særskilt Restance-Fortegnelse for hvert Slags Oppebørseler, hvorfor han har at aflægge særskilt Regnskab, i hvilke Fortegnelser enhver Skatydners Restancer anføres særskilt for hver Termin, og tillige ved hver Post anmærkes, om og naar den er anmeldt og autoriseret til Exsekution.

- Amtmanden har da at undersøge de paa disse Fortegnelser anførte Restancers Rigtighed, ei alene i Henseende til, om de virkeligen udestaae, til hvilken Ende Fortegnelserne bør sammenholdes med Skyldnernes originale Skattekvitteringsbøger, men og med Hensyn til, om Restancerne ere i behørig Tid anmeldte til Exsekution. Er Mængden af Restanceposterne saa stor, at det vilde blive Amtmanden uoverkommeligt specielt at undersøge hver enkelt Post i Fortegnelserne, skal det være ham tilladt alene paa denne Maade at gennemgaae de for hver Godseier især anførte Restancer, men ellers saa mange Poster af de øvrige Restancer, som han holder for tilstrækkeligt, dog at ingen By forbigaaes, uden at nogen af de Restanceposter, som findes paa Fortegnelserne, prøves, og at Valget skeer iflæng, saa at snart de større, snart de mindre Poster hist og her undersøges, hvorefter Amtmanden bør tegne sin Attest i begge de ommeldte Henseender, hvori Undersøgelsen skeer, ved hver enkelt Restancepost i Fortegnelserne, som har har prøvet. Paa samme Maade forholdes med de ved Regnskabsaarets Slutning udestaaende Restancer efter Korn- og Fourage-Udskrivninger, naar disse finde Sted.

- Saasnart Restance-Undersøgelsen er tilendebragt, hvilket bør være skeet i det Seneste inden 4 Ugers Forløb, har Amtmanden at gjøre Indberetning til Vort Rentekammer om Udfaldet samt at tilbagelevere Oppebørselsbetjenten Fortegnelserne med de behørige Attester og Vedtegninger.

§ 44. Til Afbetjening ved denne Restance-Undersøgelse skal det være vedkommende Skyldneres Pligt at indfinde sig med deres Skattekvitteringsbøger, eller ved Sognefogderne at fremsende dem til Amtmanden, nøiagtigen til den Dag og Tid, som han ved en almindelig Indvarsling, der paa Landet bekendtgjøres ved Kirkestævne og i Kjøbstæderne paa ellers sædvanlig Maade, forud bestemmer; under den i foregaaende § 9 bestemte Mulkt, og skulle samtlige Skyldneres Kvitteringsbøger saaledes indkaldes, om end Restance-Undersøgelsen, efter foregaaende 43de §, ikke anstilles ved hver enkelt Post. De muligen udeblevne Kvitteringsbøger, forsaavidt det ikke blot er nogle faae og ubetydelige Restanceposter, som ved dem skulle undersøges, har Amtmanden siden, svarest muligt, specielt at lade indkalde, for at sammenholde hver af dem med Restancelisterne.

§ 45. Paa samme Tid og ved samme Leilighed, at Restance-Undersøgelsen foretages, skal Amtmanden tillige ved saa mange Poster, han kan overkomme, og som ligeledes vælges uden nogen bestemt Orden, eftersee, om de Summer, det ere afskrevne i Kvitteringsbøgerne, under samme Datum og med samme Beløb ere opførte i Kassebogen, som Oppebørselsbetjenten til den Ende skal tilstille ham, saalænge Undersøgelsen varer. Ogsaa om Udfaldet af denne Deel af Undersøgelsen bør Amtmanden afgive Forklaring i den i foregaaende § 43 omtalte Beretning til Vort Rentekammer.

§ 46. Fremdeles har Amtmanden, i det Mindste een Gang aarligen, uden foregaaende Anmodning eller Bemyndigelse og til ubestemte Tider, at foretage den i § 42 af Vor Forordning af Dags Datum, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed, befalede summariske Kasse-Undersøgelse hos de under hans Embedsdistrikt hørende Amtsforvaltere, Magistrater eller Byfogder, hvilke Undersøgelser skulle omfatte samtlige deres i nærværende Anordning omhandlede Oppebørseler, hvorimod de i samme Paragraph, sammenholdt med § 43, anordnede detaillerede Kasse-Undersøgelser ikkun foretages af Amtmændene, naar og forsaavidt de dertil forud af Vort Rentekammer bemyndiges.

- Iøvrigt ville af Kammeret særskilte Instruktioner blive at meddele for, hvorledes bemeldte detaillerede Kasse-Undersøgelser hos fornævnte Oppebørselsbetjente skulle anstilles.

§ 47. Oppebørselsbetjentenes Regnskaber bør aflægges paa den Maade og i den Form, som er eller fremdeles vorder foreskrevet, hvorved stedse bliver at iagttage, at de, forsaavidt Vore egne Intrader angaaer, altid omfatte samtlige disse Intrader, uden at nogle af dem afsondres i eet, andre i et andet Regnskab, undtagen naar særskilte Jordebogs-, Forst-, eller Kirke-Kasser henhøre under en Amtstue, da der for samme aflægges særskilt Regnskab.

- For Brandhjælpspengene aflægges det aarlige Regnskab til Vort danske Kancellie, og underkastes der behørig Revision, saa at Intet derom bliver at optage i det Regnskab, som aflægges til Vort Rentekammer.

- Samtlige Regnskaber blive for hvert forløbet Aar at afslutte til samme Tid, som i § 41 er befalet for Kassebogen. De Restancer, som da endnu udestaae for den forløbne Tid til Udgangen af det Aar, hvorfor Regnskabet aflægges, skal det, naar de ved den i foregaaende § 43 ommeldte Restance-Undersøgelse befindes at være rigtige og i behørig Tid anmeldte til Exsekution, være Regnskabsføreren tilladt at anføre i Regnskabet ligesaavel under Udgiften som under Indtægten, imod at til Legitimation derfor fremlægges den undersøgte, i bemeldte § 43 anførte, originale Restance-Fortegnelse, og imod at Beløbet siden igjen føres til Indtægt i det efterfølgende Regnskab.

- I Hovedindholdet maae Regnskaberne stemme saavel med de indsendte Kvartals-Extrakter som med Kassebogen.

- Hvor Oppebørselsbetjenten for afleverede Beholdninger modtager Kvittering in duplo, skal altid Prima-Kvitteringen vedlægges Regnskabet som Bilag; og maa Regnskabet for ethvert Aars Oppebørseler ikke herefter bilægges med andre Kvitteringer, end saadanne, der ere daterede i det samme Aar, eller i hvilke det dog, forsaavidt de i det paafølgende Aar ere udstedte, udtrykkeligen er, i Overeensstemmelse med § 41, bemærket, at Summen henhører til de foregaaende Aars Intrader.

- Likvideret Korn- og Fourage-Godtgjørelse føres i Regnskabet til formelig Udgift, dog saa at Godtgjørelsen anføres særskilt for hver Korn- og Fourage-Udskrivning. Til Hjemmel for denne Godtgjørelses Likvidation vedlægges behørig Legitimation for Fourage-Leverancen saavelsom Korn-Regnskabet, hvilket altid afsluttes til samme Tid og behandles paa samme Maade som Kontributions-Regnskabet, hvoraf følger, at ogsaa de af Amtmanden vedtegnede og attesterede Restancelister for den tilbagestaaende Leverance vedlægges Regnskabet. Grundet paa den saaledes aflagte Rigtighed, bør tillige en Beregning affattes, og vedlægges Kontributions-Regnskabet, over den hele Godtgjørelse, der tilkommer Yderne for de af dem leverede Korn- og Fourage-Sorter, og, forsaavidt denne Godtgjørelse ikke har med det fulde Beløb kunnet likvideres i Ydernes Skatter for det forløbne Regnskabsaar, anføres samme som Restance, der i det følgende Aar tilgodeskrives.

- Samtlige her omhandlede Regnskaber bør for hvert forløbet Aar være afsendte i det Seneste inden Udgangen af det følgende Aars Juni Maaned, forsaavidt Amtsforvalterne angaaer, og inden Mai Maanedes Udgang for Magistraternes eller Byfogdernes Vedkommende, samt, i Tilfælde af Oppebørselsbetjentens Dødsfald, Forflyttelse, Afskedigelse eller Suspension, inden et halvt Aar fra den Tid, han saaledes har ophørt at fungere. Dog kan, hvor Regnskabet skal aflægges efter en afdød Betjent, længere Tid dertil ventes bevilget, naar dette oplyses at være nødvendigt eller gavnligt.

§ 48. Det skal være enhver af Vore Amtsforvaltere tilladt, naar han selv derfra er forhindret, og under den i § 30 i Vor Forordning af Dags Datum, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed, omhandlede Ansvarlighed, at lade Oppebørselerne modtage og Kvitteringerne derfor udstede ved sin Fuldmægtig, naar han forud har gennem Amtmanden indberettet saadan sin Fuldmægtigs Navn til Vort Rentekammer, paa det at samme kan paasee, at de forekommende Kvitteringer af den rette vedkommende Person ere udstedte. Og bliver herved iøvrigt at forholde efter Bestemmelserne i § 17 af den ovennævnte almindelige Kasse- og Regnskabs-Anordning. Det Samme gjælder ogsaa om Magistraterne eller Byfogderne, der dog ikke behøve at indberette, hvem de befuldmægtige til Skatteopkrævninger. Amtsforvalteren bør forresten, naar han betroer Indkassationen til sin Fuldmægtig, enten lade denne indføre det Beløb, der efterhaanden modtages, i den autoriserede Kassebog, eller, dersom han ønsker denne forbeholdt for sig alene, fordi han selv besørger nogle af Oppebørselerne, lade Fuldmægtigen føre en særskilt Kassebog paa den i foregaaende § 5 foreskrevne Maade, i hvilket Tilfælde Amtsforvalteren da, hver Gang han gjør Afregning med Fuldmægtigen, overfører det summariske Beløb fra dennes Kassebog i den autoriserede Kassebog, hvilken Overførsel i det Seneste skal skee ved hver Maanedes Slutning, og begge disse Kassebøger, nemlig baade Amtsforvalterens egen og hans Fuldmægtigs, bør da og, naar Vort Rentekammer, i Henhold til foregaaende § 5, forlanger sig Kassebogen tilstillet, indsendes. Rodmestere, eller andre af Magistraterne eller Byfogderne befuldmægtigede Skatteopkrævere, behøve derimod ingen Kassebog at føre.

§ 49. De Lehnsbesiddere, som umiddelbart til Vort Rentekammer aflægge Regnskab for Vore Skatter og Afgifter, forsaavidt deres Feudalgods, og Grever tillige, forsaavidt deres Allodialgods angaaer, skulle være fritagne for Maanedes-Extrakters Afgivelse, men derimod lade deres Kvartals-Extrakter og Regnskaber indsende til samme Tid, som for Amtsforvalterne er bestemt. Skeer dette ikke, har den Fuldmægtig, til hvem Lehnsbesidderen har overdraget disse Forretninger, at erlægge en Mulkt af 10 Rbd. Sølv, som er forfalden strax, saasnart Tiden overskrides, og, uden foregaaende Varsel, gjentages for hver 14 Dage, Regnskabet, Extrakten eller Besvarelsen paa Antegnelserne i Regnskabet udebliver over den fastsatte Tid. Og ville disse Mulkter, der tilfalde vedkommende Fattigkasse, i fornødent Fald, efter Vort Rentekammers Resolution, være at inddrive ved den Kongelige Foged. Indkommer Extrakten ikke inden 3 Maaneder, og Regnskabet eller Besvarelsen paa Antegnelserne ikke inden 6 Maaneder fra den bestemte Tid, bør Lehnsbesidderen afskedige sin Fuldmægtig og antage en anden, der nøiagtigen opfylder sine Pligter, da Lehnsbesidderen ellers for sin Besiddelsestid fortaber sin Ret til umiddelbart at aflægge Regnskab i ovenmeldte Henseende, og saavel i dette Tilfælde, som og dersom nogen Lehnsbesidder, efter personligen dertil at være opfordret, ikke erlægger de paabudne Skatter og Afgifter i det Seneste inden 6 Maaneder fra Forfaldstiden, skal den nærmeste Amtsforvalter, saalænge Lehnet forbliver hos den daværende Besidder, indkræve og oppebære hos ham, samt aflægge Rigtighed og Regnskab for samtlige Skatter og Afgifter af saadanne Godser, paa samme Maade som af andre samlede Eiendomme.

§ 50. Forsaavidt de oven omhandlede Oppebørseler ere henlagte under Københavns Magistrat, da ere de i det Foregaaende for Købstæderne i Almindelighed indeholdte Forskrifter ogsaa anvendelige paa samme, ikkun med følgende Forandringer:

- a) at de anordnede Skattekvitteringsbøger bortfalde i København, hvorimod der, i det Mindste 14 Dage før Skatternes Opkrævning, meddeles hver Skatyder en af Bogholderen ved Kæmneriet attesteret og af Kæmneren underskreven Skattebillet, der viser det Beløb, Yderen har at erlægge, og, naar Betaling foregaaer, meddeles ham derfor en anden ligelydende, men med Kvittering forsynet, Skattebillet (* 3);
- b) at de i § 43 befalede Restance-Undersøgelser ligeledes bortfalde i København, hvorimod Magistraten dog bør føre Tilsyn med Restancernes Rigtighed, ved at sammenholde de ovenmeldte originale, af Kæmneren udstedte og endnu ikke afleverede, kvitterede Skattebilletter med Restancelisterne, samt, dersom det findes fornødent, ved, forsaavidt enkelte Poster af Restancerne angaaer, at lade Yderne forevise de sidste Kvitteringer;
- c) at den maanedlige Aflevering af de for Vor Kasses Regning oppebaarne Intrader skeer direkte til Vor Zahlkasse, og af de af Københavns Forstæder oppebaarne Brandhjælpsspenge direkte til Vort danske Kancellies Kasserer, samt at for disse Oppebørseler afgives ikke alene Kvartals-men og Maanedes-Extrakt;
- d) at Magistraten lader Regnskaberne aflægge og Extrakterne afgive ved Kassereren for Stadens Hovedkasse, saaledes at han staaer til Ansvar, som for Oppebørselerne i det Hele, saa og i Særdeleshed for den betimelige Indsendelse fra hans Side af Regnskabet og Extrakterne, hvilke af Bogholderen attesteres at være overeensstemmende med de Bøger, han har at føre, og altid indsendes gennem Magistraten, samt
- e) at, ligesom Kæmneren fører dagligt og detailleret Tilsyn med Stadens Hovedkasse og alle dens Oppebørseler, og derfor, næstefter Kassereren staaer til Ansvar, saaledes skal ogsaa Københavns Magistrat, foruden at overtage de særegne Forretninger i Anledning af Hovedkassens Oppebørseler, som med Hensyn til de andre Købstæder ere paalagte Amtmændene, hvoriblandt at autorisere Restancelisterne til Exsekution af Underfogden, desuden føre ideligt Tilsyn med bemeldte Kasse og dens Oppebørseler, og derfor staae subsidiairt til Ansvar næstefter Kæmneren.

- I Henseende til Bankhæftelsesrenternes og Brandassurance-Præmiernes Oppebørsel i København (Brandhjælpsspengene af Forstæderne derunder ikke indbefattede), da foranstaltes samme herefter, som hidtil, af de vedkommende Instituter selv, hvis Direktioner ogsaa have at autorisere Restancerne af disse Oppebørseler, naar de ikke efter § 2 ere forældede, til Exsekution ved Underfogden.

(* 1) Udvidet til Bornholm Ved P. 12 Juni 1844.

(* 2) Jfr. L. 20. Juni 1850, om Ophævelse af flere Skatter m.v. § 9.

(* 3) Jfr. L. 19. Febr. 1861 om Brugen af stemplet Papiir, § 73.

(* 4) Jfr. Rdst.-P 24. Marts 1841.

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand. På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

▼